

Omzendbrief met betrekking tot de traceerbaarheid van konijnen in het slachthuis

Referentie	PCCB/S3/EH/1196575	Datum	10/06/2014
Huidige versie	1.0	Van toepassing vanaf	Datum van publicatie
Trefwoorden	konijnen – traceerbaarheid – slachthuis		

Opgesteld door	Goedgekeurd door
Hoc Edith, attaché	Naassens Pierre, Directeur-generaal a.i.

1. Doel

Deze omzendbrief heeft als doel de aandacht te vestigen op de wettelijke vereisten inzake traceerbaarheid die van toepassing zijn op de konijnensector van in de kwekerij tot in het slachthuis.

2. Toepassingsgebied

Konijnenkwekerij, konijnenslachthuis.

3. Referenties

3.1. Wetgeving

Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving.

Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne.

Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong.

Koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen.

Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het FAVV.

4. Definities en afkortingen

FAVV : Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

SANITEL : Belgisch systeem voor geïnformatiseerd beheer van de identificatie, de registratie en het toezicht op dieren (runderen, schapen, geiten, herten, pluimvee)

VKI : overdrachtdocument voor voedselketeninformatie

5. Traceerbaarheid van konijnen in het slachthuis

5.1. Algemeen

De traceerbaarheid is de mogelijkheid om het traject dat een product aflegt te traceren (onder product verstaan we levensmiddelen, diervoeders en levensmiddelenproducerende dieren), doorheen alle fases van de productie, de verwerking en de distributie.

De verplichting om de traceerbaarheid van de producten te verzekeren, impliceert dat levende konijnen (of groepen konijnen die van eenzelfde bedrijf van oorsprong komen) enkel aanvaard kunnen worden voor slachting als ze identificeerbaar zijn.

De uitbaters van de slachthuizen moeten er zich van hun kant van vergewissen dat de procedures die ze hebben ingesteld in het kader van hun autocontrole, garanderen dat elk dier, of in het voorkomende geval, elke partij dieren die het slachthuis wordt binnengebracht, identificeerbaar is.

5.2. Verplichtingen inzake traceerbaarheid

5.2.1. Registratie

De houders van konijnen moeten zich registreren bij het FAVV voordat ze hun activiteit kunnen uitoefenen. Dat is de enige wettelijke verplichting inzake de identificatie die momenteel wordt opgelegd aan de konijnenkwekerijen. De houders van minder dan 20 kweekkonijnen of van minder dan 100 vleeskonijnen worden echter vrijgesteld van die verplichting.

De registratie moet gevraagd worden door middel van een registratieformulier <http://www.favy-afsc.fgov.be/erkenningen/modelaanvraagformulier.asp>

5.2.2. Identificatie van de dieren

Er is geen specifieke regelgeving over identificatie van konijnen. Algemeen geldt steeds dat alle dieren moeten kunnen getraceerd worden en dus op een of andere wijze identificeerbaar moeten zijn. De methode om deze identificatie te garanderen wordt niet opgelegd en wordt overgelaten aan de vrije keuze van de konijnenhouder.

De traceerbaarheid van het vlees van die dieren, met inbegrip van de link met de levende dieren, moet eveneens verzekerd zijn. Het slachthuis mag dus enkel konijnen voor slachting aanvaarden wanneer ze geïdentificeerd zijn.

De identificatie van konijnen kan op individuele wijze gebeuren of op niveau van een lot dieren (zoals pluimvee).¹ De identificatie per lot kan op basis van het registratienummer van de inrichting, samen met een opzet of afmestdatum, of met een partijnummer dat zich in het bedrijfsregister bevindt.

De identificatie moet voorkomen op documenten die het lot konijnen vergezellen. Indien meerdere loten samen aankomen in het slachthuis, dienen desgevallend de transportmiddelen (groep kooien) gemerkt te worden zodat te allen tijde de herkomst van de konijnen kan achterhaald worden.

Het identificatienummer van de partij moet ook worden vermeld in het VKI-document onder de rubriek "partij van lagomorfen" om de link te verzekeren tussen de partij konijnen die naar het slachthuis gestuurd zijn en de inrichting van herkomst.

De uitbater van het slachthuis zal zich moeten vergewissen van de overeenkomst tussen de aangevoerde dieren en de begeleidende documenten en hij moet zorgen voor de continuïteit van de traceerbaarheid in zijn eigen interne traceringsstelsel.

5.2.3. Sanitel

Sanitel wordt momenteel gebruikt voor het merendeel van de diersoorten (runderen, schapen, geiten, hertachtigen, pluimvee) maar tot op heden niet voor konijnen.

6. Bijlagen

7. Overzicht van de revisies

Overzicht van de revisies van de omzendbrief		
Versie	Van toepassing vanaf	Reden en omvang van de revisie
1.0	Datum van publicatie	Originele versie

¹ De identificatie per partij is de identificatiewijze die beoogd wordt in het vervolg van de omzendbrief, maar de regels die geformuleerd worden in de omzendbrief zijn eveneens van toepassing indien de kweker kiest voor een individuele identificatie van de dieren.